

har opnaaet Resultater, som det ikke kunde være saa særdeles vanskeligt at opnaa. Ligeledes kunde jeg ønske Oplysning om, hvad den høitærede Minister har gjort for at lette vor Export til andre Lande. Det er mig bekendt, at der er gjort Skridt fra Firmaer i Danmark for at tilveiebringe Export andet Steds hen end til Tydskland. Jeg tror ogsaa — jeg tør ikke sige det, da jeg ikke har officielle Beviser derfor — at der er ført Forhandlinger med den høitærede Indenrigsminister om dette; men hvorledes det nu end er, vil jeg overlade til den meget ærede Minister selv at give Meddelelse om disse Spørgsmaal, som jeg her har fremsat, og jeg skal opsætte min Dom derover, indtil den høitærede Minister har svaret. Derimod kan jeg ikke negte, at det endrer mig noget, naar jeg seer Bemærkningerne angaaende en anden Post under Indenrigsministeriet under § 26, nemlig vedrørende Oprensningen af Bøgestrømmen. Jeg nævner § 26, fordi det er denne Paragraf, hvorunder denne Bevilling fandtes ifjor; i Bevillingen iaar staar den andet Steds. Væde Medlemmer ville nemlig erindre, at paa Finantsloven ifjor blev der forlangt en Bevilling og bevilget en Sum af 56,000 Kr. til Oprensning af Bøgestrømmen. Den var motiveret ved, at dette Løb, som er vigtigt for Skibsfarten, tilfandede, og Bredden, som skulde være 300 Fod, nu ikke var mere end 160—170 Fod og hvert Aar bliver smallere, saa at der slet ikke kan seiles derigjennem, og derfor udtaltes det, at man maatte tilraade ikke at udsætte Paabegyndelsen af denne Oprensning mere, og navnlig saa hurtig som muligt tage fat, helst i Sommeren 1883, for at ikke Løbet fuldstændig skulde sande til, og Udgiften altsaa blive saa meget større senere. Saavidt mig bekendt, har der slet ikke fundet nogen Oprensning Sted, og det bekræftes ogsaa ved en ligefrem Udtalelse i Finantsloven eller i Anmærkningerne, at en saadan Oprensning ikke har fundet Sted, og ikke blot har ingen Oprensning fundet Sted, men man synes fuldstændig at have opgivet Tanken om nogenfind at oprense Bøgestrømmen. Der findes nemlig ingen Bevilling iaar dertil, og Grunden til dette Sidste er, at der ingen Muddermaskine høves. Muddermaskinen har spillet en stor Rolle i Alt, hvad der vedrører Bøgestrømmens Oprensning; thi Bøgestrømmens Oprensning er et gammelt Projekt, en gammel Nødvendighed, vilde jeg heller sige, som gaar igjennem forskjellige Finantsaar, men som altid har stødt paa Vanskeligheder eller paa Konflikt mellem Ministeriet og vedkommende Muddermaskine, og det synes at være gaaet ligesaadan iaar. For

en Del Aar tilbage fandtes en Bevilling til Oprensning af Bøgestrømmen, som ikke blev fuldt anvendt, og senere er der bestandig indtraadt Standsninger i saa Henseende, indtil man nu ifjor vilde tage fat for Alvor, og saa fik man ogsaa Bevillingen. Man maatte naturligvis antage, at Regjeringen havde gjort sig det klart, om den havde en Muddermaskine eller ikke, eller naar den ikke havde en Muddermaskine, om den da ikke kunde faae en Muddermaskine at leie, men det synes, at Regjeringen slet ikke har tænkt paa dette Spørgsmaal, skjøndt den jo, efter hvad der tidligere passerede, havde al Anledning dertil. Nu oplyses det, at da denne vigtige Sag, som Regjeringen mente ifjor ikke burde opsættes, skulde paabegyndes, havde man ingen Muddermaskine, og nu har man opgivet det, som det synes, fuldstændig, indtil man ad Aare faar en saadan Muddermaskine. Det er Noget, som bør fremdrages, thi det er dog en ganske mærkvaerdig Administration; altsaa en Administration, der, idet den forlanger en Bevilling til en Sag, som den anser for vigtig og nødvendig, ikke gjør sig det klart, hvorvidt den overhovedet er i Stand til at udføre Bevillingen og har de nødvendige Apparater dertil. Samme sorgelige Passivitet gjør sig ogsaa gjældende med Hensyn til en anden Bevilling, nemlig med Hensyn til Dampfærgerne imellem Korsør og Nyborg. Loven, i Kraft af hvilken denne Dampfærgeforbindelse skal finde Sted, er allerede fra Sessjonen 1880—81, og 1881—82 var den første Bevilling optaget paa den Finantslov, der for Resten aldrig blev til Finantslov, og den har senere været opført paa Tillægsbevillingslovene og har været anvendt af Regjeringen, skjøndt den ikke er bleven bevilget. Jeg skal nu ikke komme ind paa den konstitutionelle Side af Sagen, thi det vilde kun bidrage til at forvirre Forstaelsen af, hvorledes denne Sag staar. Det, der er faktisk, er, at Regjeringen allerede, hvis jeg ikke tager feil, i 1881—82 sluttede Overenskomst med et udenlandsk Firma om Levering af Dampfærger. Denne Overenskomst blev meddelt Finantsudvalget, og det syntes at fremgaa deraf, at man vilde kunne faae en meget billig Dampfærge. Senere er det imidlertid paastaet, at denne Dampfærge er bleven en hel Del dyrere, idet der er bleven foretaget en hel Del forskjellige Forandringer i den første Overenskomst, saa at den tilshneladende Billighed er forsvunden. Saa Meget er imidlertid vist, at Dampfærgerne skulde have været færdig i Aaret 1882—83, men efter hvad jeg har erfaret, har Dampfærgerne ikke nogen Udset til for det Første at kunne bruges. Den har i Sommer været